

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 360/2025
05.11.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Весна Јовановић, адвокат из ..., против тужених ББ, ВВ и ГГ, сви из ..., чији су пуномоћници Радослав Тадић и Бојан Тадић, адвокати из ..., ради службености, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6355/20 од 28.10.2020. године, у седници одржаној 05.11.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6355/20 од 28.10.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6355/20 од 28.10.2020. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 6355/20 од 28.10.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиоца као неоснована и потврђена пресуда Основног суда у Убу П 526/18 од 23.10.2018. године у ставу другом изреке у делу који се односи на тужену ББ, а којом је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио укидање права службености пролаза пешице, колима и пољопривредним машинама преко к.п. бр. .. у мерама и границама ближе као у том ставу изреке, као и захтев у делу којим је тражио укидање права службености за пролаз пешице, колима и пољопривредним машинама правцем који полази од јавног пута Лајковац – Јабучје број .., па у правцу севера, преко к.п. бр. .. и .., до уласка у повласну парцелу .., у мерама и границама ближе као у том ставу изреке, што би тужени били дужни признати и престати са коришћењем наведеног права. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима садржано у ставу трећем изреке првостепене пресуде тако што је обавезан тужилац да туженој ББ на име трошкова парничног поступка исплати 123.150,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и

предложио да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у овом случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП за одлучивање о посебној ревизији тужиоца. Предмет тражене правне заштите је укидање права службености пролаза на катастарским парцели у власништву тужиоца, који захтев је одбијен у односу на тужену ББ, с обзиром да по оцени нижестепених судова за сада нису испуњени услови из члана 58. став 2. Закона о основама својинскоправних односа за престанак постојеће службености, односно иста није постала непотребна за коришћење повласног добра, нити су престали разлози због којих је она заснована.

Из изложених разлога, Врховни суд је применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија туженог није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 12.10.2015. године, а вредност предмета спора према одмереној такси од 1.900,00 динара износи 10.000,00 динара.

Имајући у виду да је ово имовинскоправни спор у ком се тужбени захтев односи на укидање права службености пролаза преко непокретности тужиоца, који неновчани захтев очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Из тог разлога, Врховни суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бранка Дражић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**